

ne et mere direkte statsligt engagement overvejes – evt. i en overgangsperiode.

Et statsligt engagement på et område, der i forvejen er kendetegnet ved ikke-statsligt ejerskab, og som endvidere er inde i en udvikling præget af øget markedsorientering, vil dog være i modstrid med udviklingstendenserne på området.

Hensynet skulle altså i givet fald være energipolitiske argumenter for at bevare distributionen uden for kommercielle interesser. Det energipolitiske hensyn kan imidlertid også søges varetaget i reguleringen af sektoren.

Det statsfinansielle problem ved et yderligere engagement er i princippet det samme, uanset om der er tale om et direkte engagement, garantier eller subsidierede lån med en underliggende risiko. Dette skal ses i lyset af, at der i fremtiden kan forudses lignende situationer i den øvrige del af elforsyningssektoren, og risikoen for tab ved køb til overkurs, jf. ovenfor.

Arbejdsgruppen finder, at et statsligt køb af aktierne på det foreliggende grundlag ikke kan anbefales.

3.3. Eventuelle kommunaløkonomiske indgreb

Det blev ovenfor konstateret, at så store gevinster i enkeltkommuner, som der er tale om i den konkrete sag, også kan medføre et kommunaløkonomisk problem.

Overvejelserne nedenfor har fundet sted med det udgangspunkt, at der gennemføres lovgivning på Miljø- og Energiministeriets område indeholdende de energipolitiske begrundelser for indgrebet.

Beskatning

Arbejdsgruppen har overvejet mulighederne for at løse det konkrete problem gennem skattelovgivningen ved indførelse af en beskatning af kommunale aktieavancer m.v.

Da kommunerne ikke hidtil har været undergivet beskatning, vil en indførelse af en sådan beskatning indebære, at der skal opbygges et nyt system. Da kommunene endvidere i udtalt grad administrerer skattelovgivningen, vil en beskatning nødvendiggøre et nyt lignings-system.

Det vurderes, at det ikke inden for tidsfristen er forsvarligt at indføre et nyt system til beskatning af kommunerne.

Justitsministeriet finder endvidere, at en beskatning i den foreliggende situation rejser be-

tænkeligheder i forhold til grundlovens § 73 om ejendomsrettens beskyttelse.

Arbejdsgruppen finder sammenfattende, at en beskatning af kommunale aktieavancer m.v. ikke løser det konkrete problem.

Udligning

Arbejdsgruppen har overvejet muligheden af en generel udligning af kommunernes gevinst ved salg af ejerandele i forsyningsvirksomheder, svarende til den udligning, der i forvejen sker for kommunernes indtægter fra person- og grundskatter.

Udgangspunktet er en særlig udligningsordning, som udligner én kommunes samlede gevinst pr. indbygger mod den gennemsnitlige gevinst pr. indbygger i hele landet. Udligningsordningen kræver særskilt lovgivning.

En udligningsordning vil indebære, at (en del af) provenuet kommer alle landets kommuner til gode. Der kan derfor tages hensyn til gevinsten for kommunerne under ét i de kommunaløkonomiske forhandlinger.

Justitsministeriet finder, at en udligningsordning i den foreliggende situation rejser betænkeligheder i forhold til grundlovens § 73 om ejendomsrettens beskyttelse. Arbejdsgruppen kan allerede på den baggrund ikke tilråde denne løsning.

Arbejdsgruppen finder sammenfattende, at en udligningsordning ikke løser det konkrete problem.

Bloktilskuddet

Arbejdsgruppen har overvejet, om en (amts)kommunes gevinst ved salg af ejerandele bør medføre en reduktion af (amts)kommunens bloktilskud. Ud over den energipolitiske begrundelse vil dette blandt andet kunne begrundes med, at den pågældende kommune i givet fald har et mindre behov for bloktilskud. Det bloktilskud, der inddrages, vil tilgå statskassen.

Bloktilskuddet til Gentofte udgør aktuelt 364 mill. kr. Såfremt det vælges at reducere (amts)kommuners bloktilskud, vil det i den konkrete sag skulle ske over en længere årrække, hvis hensynet er at modgå den store én gangsgvinst i forbindelse med aktiesalg. Ved beslutningen om, hvor meget bloktilskuddet i givet fald skal reduceres med, kunne der tages hensyn til forrentningen af gevinsten.